Влада – Радам !

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України ◆ № 68 (568) ◆ Вівторок, 13 квітня 1993 року ◆ Ціна 8 крб.

З ВІЗИТОМ ДО КИТАЮ

На запрошення голови Всекитайських зборів народних представників 11 квітня до Китаю відбула делегація Верховної Ради Уюраїни на чолі з Головою Верховної Ради Іваном Степановичем Плющем. У її складі — голови постійних комісій П. С. Кислий, В. П. Рябоконь, народні депутати.

Метою візиту є знайомство з ходом економічних реформ в КНР, поглиблення міжпарламентських зв'язків, сприяння розвитку співробітництва у різних галузях. Програмою перебування передбачено зустрічі з Головою Постійного комітету Всекитайських зборів народних представників Цяо Ші, заступником Голови КНР Жун Іженем, представниками комітетів ВЗНП, іншими державними діячами Китаю, керівниками місцевих органів влади міст Нанкіна і Янчжоу, діловими людьми КНР.

Разом з делегацією відбула група українських підприємців, які мають налагоджувати ділові контакти з підприємствами та фірмами Китаю.

* * *

Вранці 12 квітня делегація Верховної Ради України, яку очолює Голова Верховної Ради І. С. Плющ, прибула до Пекіна. В столичному аеропорту її зустрічали заступник Голови Постійного комітету Всекитайських зборів народних представників Цінь Цзівей, член Постійного комітету ВЗНП Цінь Чжунда, інші офіційні особи. Відбулася коротка розмова, під час якої були обговорені деякі питання розвитку співробітництва між парламентами України і Китайської Народної Республіки.

ВАЖКИЙ ШЛЯХ ДО ЗГОДИ

10 квітня в Москві відбувся черговий тур переговорів державних делегацій України та Росії з проблем розподілу Чорноморського флоту та формування на його основі ВМС України та ВМФ РФ на Чорному морі. Погоджено для подання на розгляд Президентів двох країн проекти угод про об'єднане командування, про технічне та тилове забезпечення та порядок формування особового складу. Першочергову увагу сторони приділили питанню врегулювання фінансових проблем ЧФ. Вирішено, що протягом наступного тижня буде вироблено варіант, який влаштує Україну та Росію.

ЧАС БУДУВАТИ НОВІ МОСТИ

Учора з дводенним офіційним візитом до Києва прибув Глава парламенту Грузії, глава держави Едуард Шеварднадзе. В аеропорту Бориспіль гостя зустрів перший заступник Голови Верховної Ради України Василь Дурдинець. Того ж дня Едуард Шеварднадзе був прийнятий у Маріїнському палаці Президентом України Леонідом Кравчуком. Опісля відбулися україно-грузинські переговори у розширеному складі. З української сторони у них взяли участь віце-прем'єр-міністр В. Пинзеник, міністр сільського господарства Ю. Карасик, заступник міністра закордонних справ М. Макаревич та інші офіційні особи. 13 квітня передбачається підписання двосторонніх україно-грузинських документів.

Ексклюзивне інтерв'ю

Напередодні офіційного візиту в Україну Голова парламенту Республіки Грузія, глава держави Едуард Шеварднадзе дав ексклюзивне інтерв'ю власному кореспондентові «Голосу України» Бесіку БАРАТЕЛІ.

— Чого ви чекаєте від нинішнього візиту в Україну?

— Грузино-українська зустріч на вищому рівні, в ході якої буде підписано важливі документи,— перша після здобуття нашими країнами державної незалежності. Ми починаємо будувати нові відносини на фундаменті багатовікової духовної спорідненості наших народів. Договір про дружбу, співробітництво і взаємодопомогу багаторазово зміцнить її.

Мої надії і сподівання пов'язані зі встановленням особливих, я сказав би — привілейованих, відносин між Грузією й Україною.

— Чи можна розглядати цей візит як своєрідний «контраргумент» на фоні російсько-грузинських відносин, що ускладнилися?

— Ні в якому разі. Політику іноді порівнюють з шаховою грою. Я, однак, не схильний до політичних «рокіровок». Цей мій візит у Київ — не контраргумент, а, швидше, прямий аргумент на користь нашого прагнення налагоджувати взаємовигідні, рівноправні відносини з усіма, будувати мости, а не руйнувати їх.

Ми не хочемо вигод за чужий рахунок, і нічиє само-

(Закінчення на 5-й стор.).

ЯЛТИНСЬКА УГОДА: ЩО З ТОГО МАЄМО?..

Відкритий лист народних депутатів України до Президента України Л. М. Кравчука

Шановний пане Президенте!

Нам стало відомо з достовірних джерел, що Міністерством оборони Росії протягом останніх місяців активно здійснюються односторонні дії щодо управління Чорноморським флотом. Це грубе порушення принципів та положень, закладених у Ялтинську угоду, яка була підписана Вами та Президентом Росії Б. Єльциним.

Зокрема, починаючи з жовтня минулого року, Головним штабом ВМС Росії безпосередньо командуванню Чорноморського флоту і без відповідних санкцій з боку МО України видано ряд декретів та наказів про передислокацію окремих кораблів флоту за межі державних кордонів України (в Новоросійськ, Болгарію, Середземне море і т. д.).

Одностороннім рішенням МО Росії від 27.01.1993 р. підвищено грошове утримання тим військовослужбовцям Збройних Сил Росії, які проходять службу на Чорноморському флоті, з перерахуванням рублів у карбованці за відповідним курсом, що поставило в невигідні умови військовослужбовців Збройних Сил України, у яких грошове утримання не змінилося.

Триває започаткована попередником Е. Д. Балтіна, нинішнього командування Чорноморського флоту,— політика утисків та дискримінації військовослужбовців, які вирішили присягнути на вірність народові України та служити у Військово-морських силах України. Переведення офіцерів на Чорноморський флот з інших флотів, призначення на посади, подання на підвищення у військових званнях та нагороди проводяться лише наказами МО Росії та Головного Командуючого Військово-Морськими Силами Росії.

Без санкції Міністерства оборони України здійснюється розконсервація великих десантних кораблів: «Ольшанський», «Ілля Азаров», «Воронезький комсомолець» та інш. з подальшою їх передислокацією.

Особливу тривогу викликають факти неправомірних дій кораблів Чорноморського флоту в територіальних водах Грузії, в зоні грузино-абхазького конфлікту. Відомо, що кораблі ЧФ здійснювали й далі здійснюють передачу пального сухопутним угрупованням російських Збройних Сил, що дислоковані в районі м. Гудаути (Грузія). Для цього

(Закінчення на 3-й стор.).

СТАРТ ДАЄ МОСКВА

Ми ставимо питання не про перевезення ядерної зброї з однієї території на іншу, а про її ліквідацію. В противному випадку безпека одних країн досягатиметься за рахунок інших. Так сказав на прес-конференції, присвяченій парламентським слуханням з проблеми ядерного роззброєння, голова спеціальної депутатської комісії Верховної Ради України Ю. Костенко. «Україна,— підкреслив він,— хоче взяти на себе такі зобов'язання, які може виконати».

Ю. Костенко відкинув звинувачення на адресу України у небажанні ратифікувати договір СНО-1. «Йде нормальний процес розгляду у парламенті дуже важливого документа, який матиме велике значення для національної безпеки України і, найголовніше, її матеріального стану». Парламент України розглядає проблему неповних три місяці, в той час як Конгрес США розглядав договір півтора року. Ю. Костенко заявив також, що Росія, з юридичної точки зору, робить неправомірний крок, намагаючись оголосити стратегічні ядерні сили колишнього СРСР своєю власністю.

Був час, коли всі добре знали, що перед Вітчизною ми у вічнім боргу. Навіть пісню про це співав народ натхненно. Потім час той скінчився, бо народ заспівав іншої, зрозумівши нарешті, що насправді все якраз навпаки... Але тепер раптом виявилося, що славетна пісня не прощається з нами, що чимало наших співвітчизників дуже весело крокують з нею по життю. І саме таких — злісних неплатників податків — мусить сьогодні виявляти спеціальний відділ податкової міліції. Створений він у Києві не так давно, займається переважно тими, хто веде дрібну комерцію, але «вилов» у нього солідний — разом з податковою інспекцією тільки за півроку відділу вдалося повернути державі понад чотириста мільйонів карбованців.

Фото Сергія **КОВАЛЬЧУКА.**

ПОДІЛИТИ І РОЗІЙТИСЬ...

Міністр оборони України висловився за розподіл тільки бойових кораблів Чорноморського флоту і виведення його неукраїнської частини за межі Української держави. Виступаючи на четвертому з'їзді Спілки офіцерів України, повідомляє прес-служба МО України, він вперше висловив думку про неможливість передачі української землі в оренду. І якщо за розподіл флоту російська сторона запропонує таку ціну, сказав генерал-полковник Костянтин Морозов, то буде порушено питання про виведення з України всього Чорноморського флоту.

У сорокахвилинній промові на з'їзді Костянтин Морозов говорив про необхідність об'єднання військ ВПС і ППО, створення авторитетної комісії з проблем реформи військової освіти, організацію на новому рівні роботи по патріотичному вихованню молоді і воїнів, запровадження у Збройних Силах державної мови. Він висловився за єдність і злагоду серед офіцерів, за об'єднання всіх армійських громадських організацій в ім'я оборонного будівництва України.

Леонід КРАВЧУК:
«НАШІЙ ДЕРЖАВІ ПОТРІБНА ДЕМОКРАТІЯ, А ДЕМОКРАТІЇ — ТВЕРДІ ГАРАНТІЇ»

Президент Леонід Кравчук дав у Києві інтерв'ю редактору «Президентского вестника» «Интерфакса» Борису Грищенку. Подаємо детальний виклад відповідей глави Української держави на запитання «ІФ».

«ІФ»: Є думка, що колишні республіки СРСР — нині незалежні держави — розвиваються за якоюсь якщо не єдиною, то схожою моделлю. Чи можна у цьому зв'язку говорити про особливий український шлях побудови незалежної держави?

Л. КРАВЧУК: Окрім принципів, які є синтезованим узагальненням досвіду побудови суспільства, завжди є специфічні, особливі умови й принципи розвитку кожного народу. Їх варто дуже уважно враховувати, бо саме вони відіграють вирішальну роль у визначенні етапів розвитку даного народу.

Скажімо, Україна, як і інші колишні республіки СРСР, 70 років була в рамках Союзу. Але упродовж 350 років Україна й Росія перебували не в Союзі, але в одній територіальній цілісності. Отже, у нас є певний схожий слов'янський, назвімо його так, шлях розвитку. Хочемо ми того чи ні, при цьому доведеться враховувати й релігію, і схожість національних менталітетів.

Але при цьому, звичайно ж, існують і специфічні особливості України. По-перше, наша країна розташована в центрі Європи, вона — європейська і тільки європейська держава. По-друге, Україна — держава багатонаціональна. На її території проживають великі масиви людей інших національностей. Наприклад, лише росіян у нас 12 мільйонів.

У сфері державності Україна теж має власні історичні традиції. Такі, наприклад, як селянська або козацька республіка. Ці особливості породжували відповідний громадянський, політичний та військово-політичний устрій країни. Цей історичний процес перервали Петро Перший та імператриця Катерина II. Якби цього не сталося, переконаний, розвиток України міг би перерости в якусь особливу соціальну модель.

Враховуючи історичний досвід України, ми будуємо нині нове суспільство від самого початку, але будуємо його нову незалежну державу не за національною ознакою, а за громадянською. Тобто для нас принципово важливим є питання громадянства. У нашому розумінні українець — це насамперед людина, яка живе на українській землі. За національністю, народженням вона може бути росіянином, але вона живе на Україні, отже, вона — її громадянин. Скажімо, так само, як і в Америці. Ми цю обставину підкреслюємо і переконані, що стоїмо на правильному шляху. Будь-який інший підхід у багатонаціональному суспільстві не матиме життєвої сили. Отже, таке суспільство потрясатимуть національні конфлікти.

А за громадянським принципом на Україні формуються державні управлінські структури, здійснюється військове будівництво. Візьміть нашу Верховну Раду, уряд. У них ви побачите людей багатьох національностей. Ніхто їх не запитує, росіяни вони чи українці...

«ІФ»: Чи позначається такий підхід на економічному розвиткові незалежної України?

Л. КРАВЧУК: Звичайно. Ми не можемо формувати українську економіку без урахування її особливостей. Узяти хоча б ту обставину, що 80 відсотків народного господарства України — це важка промисловість. Природно, постає питання про своєрідність структурних змін такої економіки. Тут навряд чи знайдеш спільний рецепт, ну, скажімо, з Молдовою.

Що ж до кінцевої мети всіх наших зусиль, хотів би підкреслити: ми будуємо правову демократичну незалежну державу, цивілізоване громадянське суспільство. Процес його формування нашаровується на наше історичне тло, структуру господарства, наше багатонаціональне суспільство, його минуле. Тільки в такому органічному зв'язку ми бачимо своє майбутнє.

«ІФ»: І яким же воно Вам уявляється?

Л. КРАВЧУК: Майбутнє України — це змішана республіка, назвемо її так. Україна завжди була ближче до демократичної республіки, аніж до президентської. До речі, на мою думку, в світі взагалі немає «чисто президентських» республік. Тому, коли я кажу «змішана республіка», я маю на увазі президентсько - парламентську модель.

Іншими словами, парламент повинен мати достатньо сил і противаг, аби не допустити розвитку держави в авторитарному напрямі. До речі, певен: не можна зв'язувати президентську республіку з особою президента. Припустимо, зараз президент — демократ, а хто прийде йому на зміну? Демократії потрібні тверді гарантії.

Не берусь розглядати під цим кутом російський досвід. Проте вважаю, що президентська республіка погано сумісна з федеративним устроєм держави. Коли в автономіях уже обрали президентів, то як же можна допустити, щоб над одним президентом опинився ще один?

Інша річ, не можна передавати надто великих повноважень і парламентові, який також може стати диктатурою. Адже що виходить: обрали депутатів, а хто над ними? Над Президентом є Верховна Рада, З'їзд, а хто ж над З'їздом? Ті ж самі депутати, тобто ніхто. І тут може народитися такий режим, за якого будь-яка інша влада виявиться придушеною.

У моєму розумінні «змішана республіка» — це насамперед баланс влади в ім'я справжньої демократії.

«ІФ»: Чи не віддалить своєрідність українського шляху республіку від її найближчих сусідів? В українських, та й не тільки в українських засобах масової інформації сьогодні багато говорять про якусь там «нафтову війну», «нафтові батоги» тощо...

Л. КРАВЧУК: Пригадую, будучи Головою ВР України і членом Ради Федерації СРСР, у 1990 році просто з відпустки прилетів у Кремль на засідання Ради Федерації. У ньому брала участь група нафтовиків. Вони попереджали, що галузь на грані катастрофи. Нафтовики зверталися по допомогу прямо до Горбачова. А сьогодні ми бачимо, що зупинено багато й багато свердловин. Нафтовикам колишнього СРСР нині страшенно погано. Треба допомогти їм вийти з цієї ситуації.

І справа не тільки в тому, що, як твердять, Росії незабаром доведеться самій купувати за кордоном нафту й нафтопродукти. Найбагатші природні комори занепадають. Тому я вважаю, що зустріч глав урядів СНД у Сургуті — це перший, але дуже важливий і корисний крок для всієї Співдружності. Треба добитися, щоб він дав конкретні результати. Не можна поховати цю ініціативу. Але ж дехто з партнерів міркує так: «Ми вкладемо в російську Тюмень кошти, матеріальні ресурси, а Росія візьме, та й закриє заслінку на трубопроводах»...

«ІФ»: По-Вашому, є підстави для таких побоювань?

Л. КРАВЧУК: Коли офіційні особи починають навіть говорити про заслінки, тут мимоволі багато хто починає побоюватися за долю своїх інвестицій. До речі, по-моєму, схожа проблема і з іноземними інвестиціями в Росію. Адже ті ж самі комуністи закликають до відновлення СРСР! Потрібна гарантія, що нічия рука ніколи не простягнеться до нафтової заслінки. І тоді всі, хто підписав документи в Сургуті, не будуть надміру обачливими, не вичікуватимуть, а діятимуть рішуче.

Лишається головне питання — частка вкладень і ступінь гарантій. У світі відомі такі форми співробітництва, як концесії та спільні підприємства. Якщо в Україні американці створюють спільні підприємства, чому ж Україна з Росією не здатні їх створити? Тут потрібно знайти нові форми співробітництва, треба діяти разом, щоб урятувати тюменський регіон. Але повторюю: при цьому не повинно бути жодних необдуманих заяв, особливо на рівні урядів. Тим більше не можна, на мою думку, змішувати економіку з політичними умовами. До речі, і ціни на енергоносії — це також політика.

(Закінчення на 6-й стор.).

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про міністра Кабінету Міністрів України

Призначити Пустовойтенка Валерія Павловича міністром Кабінету Міністрів України.

Президент України
Л. КРАВЧУК

м. Київ,
12 квітня 1993 року.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про звільнення з посади представника Президента України в Новопсковському районі Луганської області

Представник Президента України у Новопсковському районі Луганської області Шестопалов Віталій Іванович, використовуючи своє службове становище всупереч інтересам служби, через довірених осіб сприяв незаконному придбанню водієм колгоспу «Україна» легкового автомобіля ЗАЗ-1102 «Таврія» з наступним викупом цього автомобіля в особисту власність.

За грубе порушення трудових обов'язків звільнити Шестопалова Віталія Івановича з посади Президента України в Новопсковському районі Луганської області.

Президент України
Л. КРАВЧУК.

м. Київ,
7 квітня 1993 року.

Офіційно

Указом Президента України Л. М. Кравчука від 2 квітня 1993 року звільнено Лобова Анатолія Костянтиновича з посади міністра Кабінету Міністрів України у зв'язку з переходом на іншу роботу.

* * *

Указом Президента України Л. М. Кравчука від 12 квітня 1993 року звільнено Салія Івана Миколайовича з посади представника Президента України у місті Києві за грубі порушення законодавства, що виявились у прийнятті незаконних розпоряджень, невиконанні указів і розпоряджень Президента України та розпорядження Кабінету міністрів України.

Цим же указом звернуто увагу колегії Київської міської державної адміністрації на необхідність суворого додержання у своїй діяльності законів та інших актів законодавства України.

Виконуючим обов'язки глави Київської міської державної адміністрації призначено Данькевича Івана Петровича.

Парламентська хроніка

ХТО ЗА КОРДОН, ХТО В ЛІС

Наприкінці минулого тижня, після тяжкого багатоденного обговорення проекту бюджету та індикативного плану України на 1993 рік, яке Голова Верховної Ради І. Плющ поцінував як вельми ділове відповідальне і результативне, народні обранці на заключному засіданні 9 квітня, як вони самі жартували, за дві години встигли заглянути і за кордон, і побувати в лісі — обговорити питання про ратифікацію ряду міжнародних договорів і проект Закону «Про Лісовий кодекс України».

Міністр закордонних справ України А. Зленко подав парламентові пропозиції щодо ратифікації Договорів про дружбу, економічне і культурне співробітництво з Азербайджаном, Туркменистаном, Естонією і Болгарією. Під час обговорення цих питань депутати наголошували, що Україна справедливо посідає виважену позицію щодо азербайджансько-вірменського конфлікту, бажає, щоб дві сусідні держави розв'язали його шляхом мирних переговорів, прагне дружби і співробітництва з азербайджанським і вірменським народами. Коли йшлося про ратифікацію договору з Туркменистаном, висловлювалися щирі побажання зміцнювати взаємовигідні економічні і культурні зв'язки з Україною. В Естонії, зазначали депутати, мешкає 48 тисяч українців, громадянський статус яких досі остаточно не визначено. Важливо, щоб уряди двох країн знайшли спільне розв'язання цієї проблеми у світлі Декларації ООН про права людини.

Усі пропозиції Міністерства закордонних справ щодо ратифікації міжнародних договорів Верховна Рада схвалила.

Неоднозначно був сприйнятий депутатами Верховної Ради представлений міністром лісового господарства України В. Самоплавським проект Закону «Про Лісовий кодекс України». Відомо, що наша країна не багата на ліси. А потреби і в природоохоронному їх значенні, і в забезпеченні народного господарства деревиною дуже гострі. Отож, і викликали заперечення багатьох депутатів передбачувані у проекті Закону пропозиції щодо можливості приватизації 5-гектарних ділянок лісових масивів, причетності до цього іноземних громадян, підприємств, фірм тощо. Наголошувалося: усі ліси мають бути державною, всенародною власністю!

Проект Закону схвалено у першому читанні.

Володимир ЧЕРКАС.

Леонід КУЧМА: «ЖИТТЯ ВИМАГАЄ ПОВНОЦІННОГО СПЕЦІАЛЬНОГО РЕЖИМУ УПРАВЛІННЯ»

ЖОРСТКИЙ АНАЛІЗ СИТУАЦІЇ, ЗРОБЛЕНИЙ ПРЕМ'ЄРОМ ПІД ЧАС ЗАВЕРШЕННЯ ОБГОВОРЕННЯ БЮДЖЕТУ

Шановний Голово!

Шановні депутати!

Протягом двох днів ви мали змогу прослухати доповіді віце-прем'єра, галузевих міністрів, голови правління Національного банку, що характеризували ситуацію в Україні. Про деякі тенденції, що визначають поведінку економіки України, хочу сказати і я.

Давайте нагадаємо один одному ще раз, що буквально вчора ми створили нову державу — Україну.

А економіка поступово розкрила нам усім очі на те, що, по-перше, при розділі союзного корабля нам дісталася та його частина, де ніколи не було керма, а, по-друге, що звичний для соціалізму рівень соціального захисту населення в Україні важко забезпечити за відсутності нескінченних природних копалин, які при розділі залишилися в тій частині союзного корабля, де було і кермо. В цій ситуації Верховна Рада може і повинна, на мою думку, піти як на швидку відбудову дієздатної управлінської вертикалі, так і на гнучке поєднання системи соціальних гарантій з жорстким ринковим стимулюванням праці всіх повноцінних членів суспільства.

Як би сьогодні уряд не критикували, нам вдалося досягти певної стабілізації: було стабілізовано курс купона, рівень цін, різко загальмувалося падіння виробництва в порівнянні з відповідним періодом минулого року.

В січні-лютому спад промислового виробництва становив 5,4 відсотка проти 17,2 відсотка у 1992 році. Для порівняння скажу, що цифра падіння виробництва в Росії за цей період складає близько 30 відсотків.

Звідси випливає тенденція перша — сьогодні для України вирішальними стають навіть не внутрішньоекономічні фактори, певної стабілізації яких нам вдалося досягнути, а фактори зовнішньоекономічної взаємодії.

Абсолютна залежність в цьому плані від Росії стає визначальною для розвитку української економіки. Ми імпортуємо інфляцію. Хоча, шановний Володимир Яворівський, скажу відверто, що ставати на коліна чи здаватися в полон я не збирався і не збираюсь.

Ми могли впливати на розвиток ситуації, поки визначальним фактором у наших взаєминах були економічний інтерес і логіка економіки — ми могли планувати певні випереджуючі кроки для погашення негативних процесів.

Сьогодні наші взаємини із Росією визначаються факторами політичними, що зумовлено перш за все внутрішньоросійською ситуацією і вирішення проблем цих взаємин неможливе силами одного Кабінету Міністрів.

Крім того, ситуація в Росії не дає нам можливості спрогнозувати рівень цін не те, що до кінця року, але й на найближчий місяць. Ми імпортуємо з Росії курс рубля, а значить купона до долара, бо торгуємо ми фактично на основі рубльового клірингу.

Можемо впевнено стверджувати тільки одне — ціни на енергоносії будуть стрімко зростати, наближаючись до світових, а значить йтиме паралельно погіршення економічної ситуації в Україні. Росія заявила, що з 15 квітня буде новий ціновий стрибок.

Давайте зробимо грубі прикидки: потреби тільки в енергоресурсах за світовими цінами 40 млн т. нафти — це 5 млрд. доларів, 100 млрд. $м^3$ газу — це ще 8 млрд. Всього 13 млрд. А де взяти кошти на охорону здоров'я? Тільки на придбання найнеобхідніших ліків нам потрібно 650 млн. доларів. Покриття витрат по ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС — ще 300 млн. доларів.

Мало хто з депутатів звернув увагу на головну проблему нашого індикативного плану: в торгівлі з іншими країнами ми ввозимо більше, ніж продаємо. Наші поставки незбалансовані більше як на 2 трил. крб. тільки з Росією. Я уже казав, що Росії кожен місяць уряд повинен платити 446 млрд. рублів за нафту, газ, ядерне паливо, а у Національному банку порожньо.

Тому зараз ми повинні забути про соціальну та політичну демагогію, реально зрозуміти, що поглиблення кризового стану економіки — неминуче, як неминучим є різкий ріст соціальної напруги.

Тенденція друга: не вдалося переламати традиції екстенсивного розвитку економіки. Наприклад, незважаючи на спад виробництва, споживання газу на одиницю виробленої продукції невпинно зростає. Або ще. При збільшенні видобутку товарної залізної руди на 5,4 відсотка виробіток чавуну, сталі, прокату зменшився більш як на 10 відсотків. Сільське господарство України випускає продукції по енергетичному еквіваленту на 17 млн. тонн, а просить до 30 млн. тонн. Імпорт у нас перевищує експорт на 550 мільйонів доларів США.

На сьогодні повністю вичерпано останній резерв екстенсивного розвитку — відносну дешевизну продукції. Активно виходячи на світовий рівень цін продукції, ми автоматично робимо її неконкурентоздатною.

Таким чином констатую: Україна більше не може підтримувати екстенсивний розвиток будь-яких галузей народного господарства.

Тенденція третя: наростаюча політизація економіки. Треба зрозуміти, що по суті економічна криза сьогодні є вже не тільки економічною, але й політичною. Зокрема, суто політичними складовими її я вважаю низьку ефективність управлінської вертикалі, некерованість регіональної адміністративної та економічної влади, корпоративний егоїзм. Надзвичайні повноваження уряду дають нам поки що можливість розсилати надзвичайно повноважні папірці.

В народі кажуть, що хазяїна і собака знає. Мені ж доводиться з кожним крупним підприємством, з кожним регіоном вести сепаратні переговори. Те, що все ж удається знаходити спільну мову, пояснюється не посадою Прем'єр-міністра, а чисто особистим спілкуванням, з кожним таким абсолютно незалежним господарем. У мене таке відчуття, що в нас від держави відділилися не лише церква, а й промисловість, окремі області та райони. Слава Богу, немає незалежних армійських дивізій!!!

Повірте, що ні Тетчер, ні Мазовецький у таких умовах проводити економічну реформу були б не здатні. Уряду віддані в руки лише макроекономічні важелі, то і не дивно, що ми вповзаємо повсякчас у гайдарономіку. Вирішення цих проблем тим інструментарієм, який має у своєму розпорядженні Кабінет Міністрів, неможливе. Кабінет Міністрів фактично вичерпав свої резерви для нормалізації ситуації макроекономічними методами і переконався в тому, що ці методи вимагають суттєвого політико - адміністративного доповнення, яке може здійснити тільки Верховна Рада і президентські структури.

Необхідно зрозуміти, що зараз ми виходимо на грань масштабного соціального катаклізму, входимо в смугу надзвичайно гострої політичної напруженості і пом'якшити удар, не допустити тотальної катастрофи зможемо тільки спільними зусиллями. За шість місяців співпраці уряду з парламентом я переконався в одному: коли ми працюємо дружно і разом, то ми знаходимо — хай і через серйозні суперечки — правильні рішення.

Тенденція четверта: сьогодні в Україні ми маємо в основі економічної кризи перш за все системний дисбаланс. По суті в державі утворилося декілька напрямків економічної політики, які не тільки різнорідні, але й часто різнонаправлені. Фактом на сьогодні є те, що виробництво в цілому орієнтується на консервацію і замикання на власних потребах, а не на потребах споживача і держави. Фінансова система сьогодні не проводить єдиної державної політики і тільки запізніло реагує на ті чи інші проблеми, залишаючись заложником виробничої сфери.

Тенденція п'ята — інерція соціального утриманства. На жаль, ніхто з депутатів не підказав уряду, як же підвищити продуктивність праці на виробництві. Ми детально проаналізували причини падіння виробництва по багатьох конкретних підприємствах і побачили дуже цікаву картину: тільки 35 відсотків цього падіння зумовлено макроекономічними факторами — розрив зв'язків, труднощі у взаєморозрахунках тощо, 65 відсотків зумовлені такими факторами, як відсутність ефективного управління, виконавської та технологічної дисципліни, корпоративний егоїзм монополістів. Ми зовсім забули, що заробітну плату треба заробляти, зарплату ми перетворили в подать, якою неефективні підприємства оподатковують державу.

У нас немає вибору, крім одного: або ми рятуємо економіку і виробництво, або ще рік займаємось тотальним соціальним захистом, що через рік закінчиться тільки одним — нікому і нічим нас буде захищати.

Тенденція шоста: психологічна неготовність до функціонування в нових, особливих умовах і органів управління, і керівництва на місцях. «Всі хочуть порядку, але не всі готові платити повну ціну за порядок». Загальний алгоритм дій у нас такий: «Дайте нам паливо, дайте гроші, дайте все, але не влазьте у наші справи».

Один каже, давай гроші тільки на житло, інший — на медицину, третій — на екологію. Давання кінчилося — нічого давати і нема де взяти. На жаль, розуміння такого стану речей у наших лобістів ще немає. Лобізмом можна займатись тоді, коли є пиріг, який можна поділити. У нас пиріг кінчився, а на новий заробляти вперто не хочемо — чекаємо чуда або халяви.

* * *

Шановні колеги! Ми ввійшли у контекст принципово нової економічної ситуації, що складається у СНД, і особливо у Росії. Зараз ми бачимо, як рушиться останній бастіон стабільності — Білорусь, де ріст цін тільки за березень — 500 відсотків.

Саме зараз розпочинається кінцевий розвал економіки Союзу, його фінансової системи, і, зрозуміло, ми не можемо бути не зачепленими цими процесами, більш того, у нас вони відображаються особливо гостро. Розкручується по-новому маховик гіперінфляційних та деструктивних процесів, оцінити масштаб та динаміку яких ми не в силах.

Ситуація драматична і вимагає адекватного реагування — і на рівні концептуальному, і на рівні організаційному. Традиційними методами, силами одного лиш уряду вийти із кризи неможливо.

Життя вимагає повноцінного спеціального режиму управління, з участю і відповідальністю всіх вищих посадових осіб, із залученням усіх державних органів. Це повинна бути масштабна загальнодержавна акція, і думаю, що законодавчу основу її необхідно створити тут, в цьому залі.

Такий режим необхідний для того, щоб не допустити тотальної соціальної катастрофи, щоб перебороти метастази спекуляції, корупції, перебороти алергію на шляху приватизації, роздачі пустуючих земель, для реального задіяння економічної реформи.

Тільки такий режим управління є адекватною реакцією на виклик часу.

До речі, мені соромно було дивитися в очі селянам, котрі просили зробити дві речі: допомогти з пальним і навести порядок у державі.

Шановні колеги, вважаю, що і у цьому залі і в усій Україні наступив час для просвітлення всіх голів — і революційних, і консервативних, і комуністичних, і соціалістичних, і демократичних, і колгоспних, і виробничих — альтернативи цьому вже немає.

Хочу подякувати народним депутатам і комісіям Верховної Ради України, особливо комісії Печерова, за активну роботу над бюджетом, за численні цінні пропозиції. Хоча у виступах окремих депутатів було більше зла, ніж добра. І мені було це дуже прикро слухати.

Повірте, я впевнений в цьому, і я, і більшість членів уряду люблять Україну не менше, ніж кожен з вас.

Шановні депутати! Ми готові разом з комісіями ретельно вивчити всі зауваження, пропозиції, внести необхідні, але можливі доповнення.

Дякую за увагу.

ЯЛТИНСЬКА УГОДА: ЩО З ТОГО МАЄМО?..

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

поблизу мису Соук-Су споруджено безпричальну систему передачі пального. Зазначаємо: пального наданого Україною для потреб Чорноморського флоту, хоча в пальному Україна нині зазнає особливо гострої потреби.

Відомо, що безпосередньо першим заступником МО Росії генерал-полковником Г. Г. Кондратьєвим, який перебував на бойовому кораблі СКР «Безукоризненный», було поставлене бойове завдання: не допустити включно із застосуванням зброї висадки морського десанту Грузії в районі м. Гагри. Ставились й інші бойові завдання, в т. ч. оголошувалась (цим же генералом) бойова тривога по повітряних цілях грузинської сторони (літаках СУ-25 та вертольотах МИ-24).

Відомо також, що 26 вересня 1993 р. у штабі Чорноморського флоту відбулася нарада, на якій, зокрема, розглядалось питання про недопущення офіцерів ВМС України на території з'єднань флоту, про що був виданий відповідний наказ. А з 27 березня 1993 р. морська піхота Чорноморського флоту переведена у підвищену бойову готовність.

Є дані, що в район грузинсько-абхазького конфлікту відбули великий протичовновий корабель «Красний Кавказ», танкери «Мизень», «Іман» та інші для передачі палива.

Відомо й про інші порушення з боку командування тільки ВМС Росії. Все це незаперечно свідчить, що Ялтинська угода не виконується, а й зумисне грубо порушується Росією. Всі вказані факти вимагають негайного розслідування і вжиття заходів з Вашого боку як Президента й Головнокомандуючого Збройними Силами України.

Ми переконані, що в ситуації, яка склалася на Чорноморському флоті, подальше перебування України в Ялтинській угоді є не лише недоцільним, а й шкідливим для інтересів нашої держави. Тільки розірвання Ялтинської угоди та інтенсивна розбудова власних Військово-морських сил може вберегти Україну від таємних планів російського агресора.

З повагою — народні депутати України (лист підписали 87 народних депутатів).

Продиктовано в номер

ЧЕРВОНОГРАДСЬКІ ЧЕРВОНІ

Громадсько-політичні організації Червонограда, що на Львівщині, звернулися до прокурора міста з вимогою порушити кримінальну справу. Річ у тім, що в місті з'явилися листівки з повідомленням про відновлення діяльності міської компартійної організації. Більшовики-підпільники сподіваються на підтримку знизу, вимагаючи від ВР України відмінити постанову про заборону Компартії.

СВЯТКУЄ МІСТО-ГЕРОЙ

Минулої суботи й неділі Одеса урочисто відзначила своє традиційне свято — річницю визволення міста від фашистських загарбників. Покладено вінки й квіти до пам'ятника Невідомому матросу, до обеліска місту-герою на площі 10 квітня, біля стел на Поясі слави. Всюди вшановували ветеранів, даруючи їм квіти, пам'ятні речі, пісні. В парках культури й відпочинку, клубах, будинках культури відбулися народні гуляння, концерти, театралізовані вечори.

ЧАЕС: ЗУПИНЕНО ЕНЕРГОБЛОК № 1

На Чорнобильській АЕС 12 квітня через неполадки в турбінній частині зупинено енергоблок № 1.

Як повідомив кореспондентові Укрінформ головний інженер виробничого об'єднання «Чорнобильська атомна електростанція» Віктор Васильченко, енергоблок № 1 після зупинення введено у плановий поточний ремонт. Порушень меж і умов безпечної експлуатації немає. За міжнародною шкалою оцінок ця подія відноситься до нульового рівня.

УНІКАЛЬНА МОЖЛИВІСТЬ ДЛЯ ПІДПРИЄМЦЯ

Міжнародна юридична конференція

«Правові основи бізнесу у країнах Заходу»

За масштабом та рівнем західних учасників Міжнародна юридична конференція «ПРАВОВІ ОСНОВИ БІЗНЕСУ В КРАЇНАХ ЗАХОДУ» не має аналогів в Україні.

Її організатори — Український юридичний фонд за сприяння Міністерства економіки України та Міністерства фінансів США — запросили до Києва представників майже ста провідних банків, юридичних, консалтингових, страхових компаній США та Європи, які готові до співробітництва з українським підприємцями.

Програма конференції розрахована на два дні. 21—22 квітня учасники одержать відповідні запитання, невизначеність яких стримує вихід українського підприємництва на світовий ринок. І серед них **можливості придбання нерухомості за кордоном, створення власного бізнесу в економічних оазисах США, укладення контрактів із західними партнерами без ризику потрапити до юридичної пастки, надання послуг західними банками тощо.**

Всі питання, що стоять на порядку денному конференції, перелічувати немає сенсу. Але які б важливі вони не були, на перший план для українського учасника конференції виходить безпосереднє спілкування з провідними фахівцями у галузі права, банків, менеджменту, бухгалтерського обліку, страхування тощо, можливості без посередників укладати довгострокові контракти із західними партнерами, створити власну систему інформаторів за напрямами діяльності...

Тобто у Києві 21—22 квітня можна одержати все, за чим наші підприємці з перемінним успіхом постійно виїжджають на Захід.

Єдине погано: кількість українських учасників обмежена квотою у 250 чоловік. Телефон оргкомітету Міжнародної юридичної конференції — (044) 229-20-58.

Зверніть увагу

Екологічно чисті КамАЗи

Донецьке АТП № 11460 «Укравтотрансу» — одне з провідних не лише в області, а й у республіці. Працює традиційно «з плюсом». На роботу сюди важко потрапити, звільнень практично немає. Колектив обслуговує транспортними перевезеннями європейську частину країн СНД і всі країни, які входили до РЕВ. Автомобілісти мають щорічний обсяг прибутку, у півтора мільйона доларів. Тож і до бюджету обласного центру чимало від них надходить.

А недавно тут сталася ще одна приємна для донеччан подія: цільовим призначенням колектив АТП отримав 8 великоваговиx машин КамАЗ спецвиконання, екологічно чистих. Саме такі брали участь в останніх авторалі Париж — Дакар. Як повідомив директор підприємства Анатолій Волков, «камазівський караван», який щойно отримав донецьку приписку, буде використовуватися в першу чергу на перевезенні із зарубіжжя в Україну якісних продуктів харчування, ліків, товарів широкого вжитку.

Юрій ДОЦЕНКО.

Донецьк.

РУЧНА РОБОТА ДЛЯ ЧАРІВНИКІВ

Його розбудив крик. На сходах щось відбувалось. Вискочивши на площадку, побачив, як в руках чоловіка борсалося дівча. Не роздумуючи, кинувся на гвалтівника і тієї ж миті відчув сильний біль: чимось гострим чоловік полоснув його по очах.

Не хвилюйтеся, працівникові міліції вдалося затримати злочинця. А ось очі довелося лікувати в міському травматологічному центрі офтальмологічного відділення Центральної клінічної лікарні № 14, про яку, власне, і мовитиметься.

Центр працює цілодобово, і цілодобово везуть сюди потерпілих. Окрім надання першої допомоги при травмах очей, на базі цього відділення працює клініка кафедри хвороб очей Київського медичного університету. Тут під керівництвом завкафедрою професора Геннадія Жабоєдова розробляються найновіші методи лікування катаракти, глаукоми, захворювань сітчастої оболонки зорового нерву. Це єдина клініка в Києві, де, лікуючи хвороби очей, використовують лазер.

Десять кандидатів медичних наук, аспіранти, висококваліфіковані лікарі, сам професор Жабоєдов оперують, лікують, передають досвід закордонним колегам з Сирії, Шрі-Ланки, Мальти, Лівану, Йорданії та інших країн. Але незважаючи на все це, завідуюча відділенням, вона ж головний офтальмолог Києва Лідія Українець, змушена вибивати необхідні медикаменти і сучасне медичне обладнання. А поки що їх відсутність компенсується тільки майстерністю лікарів...

Інна ХАЛІФ.

Київ.

Резонанс

БЕЗ ДОВІДКИ З БАШМАЧКИ ЗАКОН НЕ Є ЗАКОН

Фейлетон «Дефіцит механізму» тільки встиг вийти друком («ГУ» від 2 квітня ц. р.), як на нього відгукнулася Ніна Брус з села Башмачка Солонянського району. Відгукнулася, тим часом як сім судових рішень поновити Віру Стрельникову на роботі у колгоспі «Батьківщина» не поспішають виконувати.

Ніну Брус також було звільнено з посади бухгалтера машинного двору у колгоспі імені Петровського ще з квітня 1990 року. З того часу колгосп перетворився на акціонерне товариство, і відбулося чотири судових процеси. У червні і листопаді 1990 року Солонянський народний суд визнав звільнення Н. Брус незаконним. У травні 1991-го вже Дніпропетровський обласний суд зажадав від голови господарства Миколи Дейкала відмінити «кару». У липні 91-го Верховний суд України залишив це рішення без змін. Та Н. Брус і досі не допущено до роботи. З цього приводу у листопаді минулого і в січні нинішнього року Верховний суд знову мав сказати своє слово, та, як пояснили потерпілій, з Башмачки ніяк не надішлють потрібної довідки.

— Прокурори району й області, до яких неодноразово зверталася, ніби на моєму боці, та й їм не вдається домогтися справедливості.

...У нас нині склалася дивна ситуація — не знайти «крайнього», хто уповноважений стежити, щоб законність торжествувала...

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровська область.

Культура: думка читача

ПІШОВ БИ Я ТАНЦЮВАТИ

Дитина змалечку має засвоювати просту істину, що вона не сама на цій землі, що її населяють різні люди, і їхня культура — то світ щасливого пізнання й духовного збагачення.

Захоплююче видовище — дитячий фестиваль бальних танців країн СНД, що його зуміла організувати, знайшовши спонсорів, державна адміністрація Ленінградського району Києва і центру «СД». Це справді було свято-феєрверк, свято елегантності й краси, дитячої безпосередності. Діти від 8 до 18 років у чотирьох вікових групах з Латвії, Естонії, Росії і найбільше з України виборювали першість у програмі європейського (вальс, фокстрот, танго) та латиноамериканського (самба, румба, ча-ча-ча, джайв) бальних танців.

Велике задоволення глядачі одержали також від яскравого виступу призера світової минулої першості бальних танців колективів Севастопольської «Вікторії», хоч і було, крім них, ще четверо колективів. З парних виступів запам'яталися блискучі й граційні переможці-призери: Олеся Яковенко з Лієпаї (Латвія), Андрій Мінченко — Санкт-Петербурга у старшій групі, в середній, наймасовіший — Наталя Мандаринова з Харкова і одна з наймолодших учасниць — Наталя Болгарова з Києва.

Організатори цього дитячого фестивалю-свята мають намір влаштовувати їх надалі постійно, адже справжньою красою треба не лише захоплюватися, а вміти її підтримувати й заохочувати, розвивати. Хай хоч діти призвичаюються до краси, якщо ми, дорослі, до цього не встигли чи не змогли дорости.

Зрозуміло, що так звану дискотеку не можна навіть порівнювати із справжнім мистецтвом танцю. Народний, як і класичний, танець розвиває гнучкість і координацію, прикрашає відпочинок і дозвілля, прищеплює почуття дружби, взаємоповаги, зрештою, виховує здорову народну мораль. Тож давно настав час переглянути програми подібних фестивалів і конкурсів з метою відродження національного українського мистецтва. Необхідне введення стародавніх народних українських танців, розширення етнографічних меж.

Зокрема, неперевершеними взірцями не лише хореографічного мистецтва вважаються, безумовно, індійські класичні танці. Це передовсім, — форма вшанування Богів, отже, як вважали древні мудреці Індії, — втілення всіх бажань і шлях порятунку душі. Тож на подібних мистецько-культурних заходах повинні бути українське і індійське танцювальне мистецтво. Це допоможе дітям краще уявляти світ, увійти в контекст загальнолюдської культури.

Михайло ВАСИЛЕНКО.

Коротко

ДОБРИЙ ЖЕСТ ВЛАДИ

Івано-Франківська обласна Рада народних депутатів прийняла ухвалу про надання права безплатного проїзду в міському і приміському транспорті громадянам, яких було переслідувано за політичні переконання.

Василь БАБУХ.

Івано-Франківськ.

ПРОВІДНА ГАЛУЗЬ ПРАГНЕ ВИЖИТИ

Гірничовидобувні комбінати Кривбасу самотужки дістали до півтори-дві тисячі тонн дизельного палива. І зараз працюють над тим, щоб на бартерних умовах забезпечити себе до кінця року паливом.

Природно, що й продуктивність праці комбінатів у березні зросла на 20—30 відсотків. Дещо поліпшилось фінансування у зв'язку з проведенням заліку по взаємній заборгованості. Частково вирішена проблема виплати заробітної плати.

Микола КРАМАРЕНКО.

Кривий Ріг.

ВЖЕ Й СОТНИКИ ВІДЗВІТУВАЛИ!

У колишньому Палаці піонерів відбулася полкова рада Черкаського козацького полку, до якого входять Золотоніська, Білозірська, Черкаська сотні та Мамаївський козацький кіш. Сотники та осавули відзвітували про зроблене, обрали полкову старшину. Прийнято ухвалу про козацький похід у травні нинішнього року до Холодного Яру, де вшановуватиметься 225-річчя гайдамацького руху, відомого в історії під назвою Коліївщина.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси.

ПОГОДА

Сьогодні у південних областях дощ, у Прикарпатті — дощ із мокрим снігом, на решті території України переважно без опадів, завтра на більшій частині республіки опади. Вітер змінних напрямків, 3—8 метрів на секунду. Температура вдень 4—10, на півдні подекуди 12—15, вночі 0—5 градусів тепла, у східних і західних областях подекуди до 2 градусів морозу.

По Київській області сьогодні вдень переважно без опадів, вітер змінних напрямків, 3—5 метрів на секунду. Температура 6—9 градусів тепла.

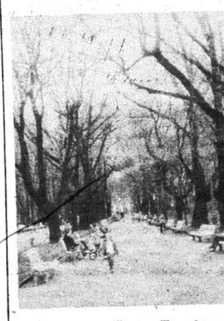

Фото Леоніда ПІДЛУЖНОГО.

ЧАС БУДУВАТИ НОВІ МОСТИ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

любство не може бути ущемлене тим, що з кимось зав'язуємо контакти раніше, ніж з іншими. Росія — один з найважливіших зовнішньополітичних пріоритетів Грузії, який, сподіваюся, втілиться у відповідній договірно-правовій базі.

— **Як складалися ваші відносини з Президентом України Леонідом Кравчуком? Чи доводилось вам спілкуватися за попередньою роботою?**

— Я спілкувався з Леонідом Макаровичем в основному в останній період моєї роботи в Міністерстві закордонних справ, коли доводилося брати участь у різноманітних засіданнях вищого політичного ешелону. Мені запам'ятались виступи Леоніда Макаровича, його висловлювання — вони відзначались принциповістю позицій. Уже тоді я зробив для себе висновок: передбачаючи хід подій, український лідер узяв курс на незалежність України.

Грудневий 1991 року референдум підтвердив це. Роль України виявилась визначальною в демонтажі тоталітарної держави. Після цього новоогарьовський процес зжив себе. В цій важкій ситуації необхідні були особлива стійкість і політична [illegible]я, і їх Президент Украї[illegible] проявив повною мірою.

Перший наш контакт після цього відбувся у Стамбулі, на конференції глав держав Чорноморського басейну. Тоді ж Леонід Макарович висловив ідею великого державного договору між Україною та Грузією. Розмову на цю тему було продовжено в Хельсінкі. Все це, інші довірчі контакти, обмін посланнями та спеціальними особистими представниками підготували грунт для нинішньої зустрічі у верхах і, можна сказати, визначили характер усіх тих документів, котрі, я сподіваюсь, будуть підписані. Головна наша угода — це Договір про співробітництво, дружбу і взаємодопомогу. І цим усе сказано.

— **Які, на ваш погляд, перспективи економічного та політичного співробітництва між Грузією й Україною?**

— Як я вже сказав, підготовлено пакет угод. Вони, природно, відображають наші взаємні економічні потреби, повною мірою враховують інтереси і Грузії, і України. Передбачено широкий товарообмін, створення спільних підприємств, вантажо-пасажирський транзит. Зокрема, економічно перспективною видається мені ідея морського сполучення. Є також багато інших конкретних ідей.

Економічні взаємозв'язки, ділове господарське партнерство — першооснова міждержавної політики, найкращий спосіб миротворчості.

Дуже важливим вважаю те, що Грузія і Україна займають єдину позицію в питаннях територіальної цілісності держав і недоторканності їхніх кордонів.

— **Нещодавно ви заявили, що надзвичайно важливо створити довкола Росії так званий «демократичний пояс» із країн колишнього Союзу. Чи обговорюватиметься це питання в ході візиту?**

— Зрозуміло, ми зачепимо питання про ситуацію в Росії. До процесів, що там відбуваються, ніхто не може бути байдужий. Особливо відчувається їх резонанс у невеликих державах, зокрема в Грузії. Нам аж ніяк не все одно, в який бік поведуть Росію її політики.

Усі, хто збирається йти демократичним шляхом, будувати відкрите громадянське суспільство, мають бути готові до того, що на цьому шляху доведеться долати безліч перепон, у тому числі зовнішніх. Розстановка політичних сил, конкретні умови й можливості кожної держави — специфічні, що має враховуватися сусідами. Саме це я і мав на увазі, коли говорив про «пояс». Щоб він не розірвався — необхідна координація.

— **Якими ви бачите роль і місце незалежної України в умовах формування нової Європи?**

— Україна — велика країна не тільки за своїми масштабами й потенціалом. Її геополітичний статус набуває дедалі більшого значення. Європейське співтовариство добре бачить цю перспективу і відповідно будує свою політику.

Україні випала нова роль у сучасній Європі, як одній з могутніх країн у центрі континенту, що має величезний економічний потенціал. Дедалі чіткіше визначається її позиція, яка багато в чому визначатиме європейську політику.

Грузію з Україною пов'язують особливі економічні й політичні відносини. І коли ми говоримо про взаємодопомогу, природно, враховується потенційний чинник можливості впливу у своїх регіонах. Не сумніваюся, що Україна скаже своє вагоме слово і щодо реакційних сил, які тиснуть на Кавказ, і зокрема на Грузію.

— **Що б ви хотіли побажати народові України напередодні візиту?**

— Мої побажання, незалежно від візиту, підказані тією справжньою любов'ю, котру завжди відчували у Грузії до українського народу, тією духовною спорідненістю, яку плекали кращі сини наших народів. Я скористаюся поетичним порівнянням Галактіона Табідзе і побажаю, щоб життя України текло так само спокійно й велично, як несе свої води могутній Дніпро.

Експрес-інформація

ПОВІДОМЛЕННЯ, ЯКЕ СПРОСТОВУЄ

Інформацію про те, що, мовляв, у Сочі досягнуто угоди про припинення вогню між вірменською і азербайджанською сторонами, розповсюдила прес-служба Президента Азербайджану.

Азербайджанська сторона заявила: досягнення будь-якої угоди до виведення окупаційних сил Вірменії з захоплених сусідніх територій неможливе. На сочинських переговорах лише домовилися провести сьогодні у Москві зустріч представників сторін, що конфліктують.

А тим часом, частини національної армії Вірменії відновили наступ у Зангеланському районі Азербайджану, Вірменська артилерія обстріляла позиції прикордонників у цьому районі.

РИЗИКОВАНА ОПЕРАЦІЯ

У якісно новий етап вступив учора боснійський конфлікт: більш як 50 винищувачів США, Франції, Нідерландів і Великобританії розпочали патрулювання повітряного простору Боснії і Герцеговини.

Ризикованою операцією, яка може спричинити ескалацію війни в республіці, назвав цю акцію лідер боснійських сербів Р. Караджич. Він заявив також, що його війська не підуть на інциденти з натовськими літаками, однак, у подібних провокаціях зацікавлені мусульманські й хорватські формування.

ПОХОРОНИ КОЛИШНЬОГО ПРЕЗИДЕНТА

Таджикистану Р. Набієва, який помер минулої суботи від серцевого приступу у віці 63 років, відбулися вчора у його рідному місті Ходженті. Там він мешкав після усунення від влади з вересня минулого року.

Відставки Набієва добилися ісламська і демократична опозиція, що тимчасово тримали владу, яких потім перемогли лояльні до колишнього Президента прокомуністичні сили. Відтоді в Таджикистані не припиняються сутички між нинішньою владою та опозицією.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

Презентації

НОВІ КОНКУРЕНТИ?

Нещодавно до низки всесвітньовідомих авіакомпаній, що зв'язують Україну з іншими державами світу, приєдналася ще одна — «Ер Франс». З 28 березня нинішнього року це національне підприємство Французької Республіки почало здійснювати регулярні (двічі на тиждень) рейси за маршрутом Київ («Бориспіль») — Париж («Шарль де Голль-2») літаками Боїнг-737.

Як повідомив уповноважений «Ер Франс» у справах Східної Європи Жак Енксер'ян, у травні планововано відкрити представництво цієї авіакомпанії в Україні, а в наступному році не виключено збільшення кількості регулярних рейсів, що вона виконуватиме до Києва.

Власна інформація «ГУ».

У сусідів

Перший млинець

Як першу перевірку сили Президента перед майбутнім референдумом оцінив один із членів найближчого оточення Бориса Єльцина (хоч, утім, попросив не називати його ім'я) події, що відбуваються в Мордовії.

Як відомо, там офіційно оголосили про ліквідацію поста президента. Рішення про це прийнято парламентом республіки в складі Російської Федерації. Схвалили його і тамтешня прокуратура, і місцевий суд. 6 квітня Президент РФ Б. Єльцин надіслав парламентаріям Мордовії телеграму з цього приводу, але вона нітрохи не вплинула, хоч у посланні і покладалась надія на основоположні принципи Конституції Росії. Та тепер такими посиланнями нікого не злякаєш, тим більш у далекій Мордовії, де жили й живуть за своїми законами. Там навіть сесії відбуваються під сінню «великого вождя світового пролетаріату» — бюст Леніна було вирішено не виносити з залу засідань. Причому питання про це ставилося на голосування депутатів і було відхилене переважною більшістю. А багато народних обранців після відновлювального з'їзду знов заявили про своє членство в КПРС. Так що назва «Мордовська Радянська Соціалістична Республіка» і червоно-синій прапор із серпом і молотом — зовсім не анахронізм, а цілком реальний натяк: яким шляхом піде Мордовія найближчим часом.

«Комуністичний заповідник» в окремо взятій Мордовії, може, якийсь час і проіснує. Та от питання: чи захоче наступне керівництво колишньої автономії вступати в «оновлену» Російську Федерацію? Адже і в «демократичній» Карелії йдуть процеси досить схожі: прагнення до самостійності малих народів, які входили до складу Російської імперії, набирає силу, центробіжні процеси дедалі важче стримувати.

Лілія ГЕОРГІЄВА.

Москва.

Леонід КРАВЧУК: «НАШІЙ ДЕРЖАВІ ПОТРІБНА ДЕМОКРАТІЯ, А ДЕМОКРАТІЇ — ТВЕРДІ ГАРАНТІЇ»

(Закінчення. Початок на 2-й стор.).

«В ЕКОНОМІЦІ МИ МАЄМО ДОПОМАГАТИ ОДИН ОДНОМУ, А НЕ ПІДСТАВЛЯТИ ПІДНІЖКИ»

«ИФ»: Останнім часом дедалі наполегливіше звучить тема необхідності єдиного ринку Співдружності. Чи поділяєте Ви, Леоніде Макаровичу, цю ідею?

Л. КРАВЧУК: Коли в грудні 1991 року в Біловезькій Пущі ми приймали рішення про створення СНД, ми зачепили й цю тему. Відразу ж почали говорити про економічні акценти Співдружності, узгоджену політику в цій сфері.

Я просив Єльцина, буквально благав: не відпускайте ціни! Не робіть цього необдуманого кроку, інакше загине все. Адже в разі відпускання цін Україні, зокрема, нічого не залишалось, як наслідувати приклад Росії. У нас на той час було все спільне, в тому числі й рубль. Відтак і катастрофа нас чекала спільна.

Єльцин відповів: «Ні, я вже пообіцяв З'їзду відпустити ціни і З'їзд підтримав цю ідею...».

Від цього моменту, вважаю, став неминучим і перехід на світові ціни в розрахунках між державами — членами СНД. Цей перехід, як на мене, був таким же нелогічним, як і відпускання цін. Аналізуючи цей стан нині, хочу ще раз сказати: нам треба допомагати один одному вижити, а не підніжки підставляти.

Україна за світовими цінами нині багато чого купити в Росії не може. І все ж сьогодні вже реально існує ринок СНД. Він така сама реальність, як і ринок колишньої соціалістичної Співдружності, до якого входять, зокрема, Польща й Угорщина. Адже вони також не дуже сильні поки що в конкуренції на західному ринку. Тому нам зараз слід використати всі можливості взаємовигідної торгівлі. А вже потім, поступово, підвищуючи якість продукції, знижуючи ціни, добиваючись конкурентоспроможності певних груп виробів і товарів, треба йти далі. Думаючи, що можливий лише такий шлях, увесь світовий ринок уже поділено, на нього проникнути нелегко.

Згадайте, як Європа б'ється за квоти поставок металу. (Україна з її потужним металургійним комплексом особливо відчуває загострення цих суперечностей). Тому вважаю, що не можна зопалу приймати масштабні економічні рішення, що можуть мати тяжкі наслідки для мільйонів людей.

Великою помилкою, на мою думку, було перекручене розуміння в молодих державах СНД поняття свободи в економіці та в господарстві в цілому. Насамперед пролунали вимоги: «Свободу підприємствам!», «Не заважайте директорам!»...

А яка, скажіть на милість, потрібна особлива свобода директорові, який керує державною власністю? Адже його держава найняла керувати підприємством, будівництвом. Найняла — і не більше.

Такі ж само необгрунтовані, на мій погляд, модні не так давно заклики про те, що «ціни регулюватимуть становлення ринку». Який уже тут регулятор? Якщо ви приватник і виходите на ринок зі своєю продукцією, то ситуація практично однозначна: продав — виграв, не продав — розорився.

Проте той же директор держпідприємства однозначно заявляв: «Робитиму все, що хочу, і хай мені не заважають». Була й така, з дозволу сказати, теорія: «Корабель в економічному морі сам знайде пристань, а хто тоне, хай собі тоне...».

До чого все це призвело? Я двічі говорив з Гайдаром, наводив конкретні приклади, і серед них такий. Підприємства України продали російським партнерам продукції на 650 мільярдів карбованців, а грошей не отримали. Гайдар мені каже: «А навіщо продавали?» Даруйте, кажу, якби постачальники не продавали росіянам своєї продукції, заводи-замовники просто зупинилися б. А що стосується українських постачальників, то вони просто хотіли нормально торгувати.

Наводив я в цих розмовах і більш конкретний приклад. Український тепловозоремонтний завод обслуговував своєю технікою раніше весь колишній Союз. Сьогодні підприємству винні мільярди карбованців, однак ніхто не платить. Але ж український завод — не приватне підприємство. А Міністерство шляхів РФ — також установа державна і тепловози одержало саме воно. Та ось уже півроку триває цей взаємний залік. Мимоволі складається враження, що є сили, які свідомо й цілеспрямовано загострюють ситуацію, в даному разі в економіці.

«ИФ»: Що то за сили, з кого складаються, де переховуються?

Л. КРАВЧУК: Наведу приклад, який пояснить це краще, аніж загальні міркування. Велика зарубіжна фірма запропонувала Україні реконструювати нафтозавод, запропонувавши глибину переробки сировини не 50 відсотків, як було раніше, а 80—82. Спокусливо? А ось умови потенційних партнерів: за реконструкцію вони платять самі, викладають приблизно півмільярда доларів. Зате добавка продукції, яку буде отримано внаслідок реконструкції, протягом трьох років належить інвесторам. Україна може купити додаткові нафтопродукти у їхніх власників.

Як на мене, точний і взаємовигідний розрахунок. Влаштовує обидві сторони і всі, начебто, згодні. Телефоную одному з людей, від кого безпосередньо залежить просування проекту в Україні, цікавлюсь, як справи з підготовкою документів. А він мені відповідає: «Забув!».

Отак діють багато держструктур. Сидять люди й нічого не роблять. Є такі, хто просто вичікує, є й ті, котрі перебувають під політичним тиском. Однак більшість, на мою думку, просто не вміє нічого робити. Та сказати про це чесно не хоче. Тому й твердять, що, мовляв, нічого нового економіці, країні й не потрібно. Це переважно нормальні люди, та, на жаль, вони займають не свої місця. Як кажуть в Україні: «Вони не по тому ділу».

«ИФ»: Якщо ми торкнулися проблеми компетентності фахівців, то хотілося б знати Вашу думку про уряд України на чолі з Леонідом Кучмою. Про нього кажуть як про професійну антикризову команду, якій, здається, надано надзвичайних повноважень...

Л. КРАВЧУК: Можна вважати й так. Що стосується перспектив уряду, додаткові повноваження якого закінчуються 16 травня, вважаю, що коли кроки кабінету почнуть давати хоча б невеликі результати, то він утримається, незважаючи на неоднорідний склад Верховної Ради. Саме це й вирішить питання: подовжити повноваження уряду чи ні.

«ИФ»: Які кроки уряду Ви вважаєте найрадикальнішими?

Л. КРАВЧУК: Мені імпонує їхня політика в області цін, приватизації, власності й насамперед на землю. Бачу, як складно втілювати цей курс у життя. Наприклад, ситуація із землею. В Україні тільки зібралися передати в приватну власність присадибні ділянки, як одразу ж здійнявся страшенний галас. Його здійняли не ті люди, котрі хочуть стати власниками землі, а ті, котрі вважають, що вони й тільки вони мають керувати країною, визначати її майбутнє.

«НАЙСКЛАДНІШІ ПРОБЛЕМИ МОЖНА РОЗВ'ЯЗАТИ, ЯКЩО НЕ СТВОРЮВАТИ ШТУЧНО БЕЗВИХІДНИХ СИТУАЦІЙ»

«ИФ»: На початку нашої розмови Ви, Леоніде Макаровичу, говорили про певну спільність історичного розвитку України і Росії. Як, по-вашому, будуватимуться відносини між цими країнами в найближчому майбутньому? Які перешкоди доведеться подолати, щоб максимально нормалізувати українсько-російський діалог?

Л. КРАВЧУК: Торкаючись цієї теми, ми мусимо з'ясувати, що Україна і Росія мають не тільки велику схожість у своєму історичному розвиткові, а й безліч спільних проблем. Ці проблеми необхідно вирішувати тільки на засадах рівноправності й ніяк інакше. Гадаю, до цього ми й прийдемо.

Налагодити справжні добросусідство, взаєморозуміння нам заважають, мені здається, спроби ставити перед партнером безвихідні, тобто явно нерозв'язні проблеми.

«ИФ»: Чи не можна навести конкретні приклади?

Л. КРАВЧУК: Узяти хоча б проблему Севастополя. Не можна в односторонньому порядку стверджувати, що Севастополь — російське місто. Таке твердження відразу ж закриває шлях до вирішення непростого питання. Взагалі до територіальних проблем нашим країнам слід, на мою думку, ставитися дуже зважено. Так само як і до проблеми національних меншин.

П'ять мільйонів українців, які проживають у Росії, мають лише дві українські школи. Росіяни, які живуть у нашій країні, мають значно більше шкіл, газет, журналів. У Криму, де живуть нині 600 тисяч українців, немає жодної української школи, дитсадка, театру.

І все-таки ці питання не можна вважати нерозв'язними. Потрібні терпіння й воля. Я завжди, хоч би де виступав, наголошую, що для нас Росія — це особливий пріоритет.

«ИФ»: Як Ви ставитесь до твердження Олександра Солженіцина про те, що Україна «з недалекоглядною ненавистю» відштовхує Росію? Саме ця фраза в листі знаменитого письменника російському послу в США привернула останнім часом увагу багатьох...

Л. КРАВЧУК: Мені здається, це — той випадок, коли людина високого інтелекту виявилася відірваною від інформації. Він судить про російсько-українські відносини, припустимо, за матеріалами «Нью-Йорк таймс». А газета ця часто — кажу без перебільшення — вдається до брехні. Певен, що теза Солженіцина про деяке «відштовхування» Росії Україною — результат перекрученої інформації.

Солженіцин — великий авторитет. На основі цієї його заяви спотворюється, на жаль, образ України. Не берусь давати поради знаменитому літераторові, проте, гадаю, тиражувати такі заяви без їх вивчення й перевірки не завжди розумно. До речі, і в нас різних тлумачів українсько-російських відносин чимало. Не треба поспішати звинувачувати один одного.

«ИФ»: Що по-вашому, заважає якнайшвидшому вирішенню питання про стратегічні ракети на території України?

Л. КРАВЧУК: Та ж сама «безвихідна» постановка питання. Ми пропонували й пропонуємо Росії укласти угоду, за якою РФ надається право здійснювати технічний та авторський нагляд над стратегічними ракетами, розміщеними на території України. Таких ракет — 130. У нас є ще 46 ракет, однак їх комплектували українські спеціалісти разом з російськими колегами.

Щоб відкрити російському персоналу шлях до нагляду за ракетами, від України вимагають погодитися з тим, що вся зброя даного класу на її території — власність Росії. Але є Закон, прийнятий Верховною Радою нашої країни, і в ньому сказано, що все розташоване на українській землі — власність нашої держави. Такий самий закон є і в Росії. Хіба Україна претендує на ракетні комплекси, розміщені, скажімо, в Тамбовській області?

У розв'язанні цієї проблеми слід не закони міняти, а шукати принципово нові підходи до питання. Зокрема, Україна не претендує на повну вартість згадуваних ракет, вважаючи своєю лише вартість частини речовини в боєголовках. Такий підхід уже сам по собі в кінцевому підсумку має на увазі розчленування, тобто знищення ракет.

«ИФ»: Чи не призведе ця суперечка, що затяглася, до «ракетного Чорнобиля», про можливість якого нині говорять?

Л. КРАВЧУК: Проблема технічного обслуговування ракет справді існує. Прот… слід і драматизувати. Високі технології, якими є ракети, потребують висококласних спеціалістів та цілих заводів. Тому не можна перебувати в ейфорії повної безпеки, хоч і людей лякати не варто.

Нещодавно я мав з цього приводу серйозну розмову з українськими фахівцями і вченими. Ми розглянули проблему, намітили шляхи розв'язання. Ми тримаємо проблему під постійним контролем.

«ИФ»: Чи змінюється останнім часом Ваше ставлення до СНД?

Л. КРАВЧУК: Не змінюється. Співдружність має жити і свого статусу не міняти. На мою думку, СНД має допомогти насамперед економічній інтеграції держав, що входять до неї, на засадах доцільності й партнерства.

Та якщо СНД висуне завдання політичної інтеграції, то це знову буде безвихідним варіантом, бо колишні республіки СРСР до цього нині не готові і довго не будуть готовими. Згадайте, задля прикладу, як важко пробивали собі шлях у Європі римські угоди. Будь-яка спроба повернення до СРСР може викликати серйозні зіткнення.

У цьому зв'язку показова реакція в країнах Співдружності на спробу Росії одержати від Об'єднаних Націй так званий миротворчий мандат на території колишнього Радянського Союзу. Такі заяви, мені здається, мають робитися тільки за згодою всіх держав СНД. Я вважав би нормальним, цивілізованим шляхом зустріч з цього приводу глав держав. Однак сам я дізнався про цю ініціативу із засобів масової інформації. А як було дізнатися про цю новину країнам, що не входять до Співдружності? Зокрема, тим же країнам Балтії? Я певен, що будь-яке найскладніше питання можна вирішити, якщо вести політичний діалог цивілізовано й доброзичливо.

Можно ли выучить английский дома ?

Это уже сделали более 200 тысяч студентов Европейской школы корреспондентского обучения.

❑ **ЕВРОПЕЙСКАЯ ШКОЛА КОРРЕСПОНДЕНТСКОГО ОБУЧЕНИЯ**, ОСНОВАННАЯ ГОЛЛАНДСКОЙ КОМПАНИЕЙ "CHARKOW BEHEER B.V.", ЯВЛЯЕТСЯ САМЫМ БОЛЬШИМ ИНСТИТУТОМ КОРРЕСПОНДЕНТСКИХ КУРСОВ В ЕВРОПЕ. В сфере оказания услуг и их количестве она не имеет себе равных. Не удивительно, что 97% студентов последовательно продолжают изучение языка, ведь современный результативный метод обучения разговорному английскому основывается на 50-летнем опыте обучения языкам в Западной Европе.

❑ ЗАНЯТИЯ АНГЛИЙСКИМ ПОТРЕБУЮТ ОТ ВАС ВСЕГО ЛИШЬ 15 МИНУТ ЕЖЕДНЕВНО. Обучаясь на живых примерах, по оригинальной методике, которая не представляет трудности ни для молодёжи, ни для людей старшего возраста, уже через несколько месяцев Вы сможете вести несложный диалог по-английски.

❑ ПОСЛЕ БЕСПЛАТНОГО УРОКА МЫ ПРЕДЛАГАЕМ ВАМ ПЕРВЫЙ МЕСЯЦ ОБУЧЕНИЯ ЗА ПОЛЦЕНЫ. Это даёт Вам возможность познакомиться с методами работы под руководством Вашего постоянного преподавателя и убедиться как в качестве уроков и кассет с произношением, так и в высоком уровне нашего сервиса по обеспечению Вас всем необходимым для учебы.

❑ КАЖДЫЙ СТУДЕНТ ШКОЛЫ ИМЕЕТ СВОЕГО ЛИЧНОГО ПРЕПОДАВАТЕЛЯ. Выбор преподавателей осуществляется по строгим критериям. Их опыт и знания являются гарантией оптимальной помощи Вам во время учёбы, а замечания и исправления, сделанные в Ваших домашних работах, помогут обрести уверенность, что Вы на правильном пути.

❑ УРОКИ СОДЕРЖАТ ВЕСЬ МАТЕРИАЛ, НЕОБХОДИМЫЙ ДЛЯ ОБУЧЕНИЯ. Мы избавим Вас от необходимости покупать дополнительные учебники, книги или кассеты. Журнал **ЕШКО**, другие методические рекомендации, а также чистые кассеты для отработки собственного произношения Вы получите бесплатно.

❑ ПО ЖЕЛАНИЮ ВЫ МОЖЕТЕ ПРЕРВАТЬ ОБУЧЕНИЕ НА ВРЕМЯ ИЛИ НАСОВСЕМ. Во время пробного месяца Вы сможете это сделать без финансовых потерь, а после его окончания вступает в силу дополнительный трёхмесячный срок обязательной оплаты, во время которого мы высылаем Вам свои материалы.

❑ ПОСЛЕ ЗАВЕРШЕНИЯ ОБУЧЕНИЯ НА КУРСЕ ВЫ ПОЛУЧИТЕ ЦЕННОЕ СВИДЕТЕЛЬСТВО ОБ ОКОНЧАНИИ **ЕШКО**, которая во многих странах Европы признана первой, лучшей и крупнейшей школой корреспондентского обучения.

❑ НЕ УПУСТИТЕ ЭТОТ ШАНС! ЗАПОЛНИТЕ ПРИЛАГАЕМЫЙ КУПОН! Вы получите бесплатно пробный урок, познакомитесь с современным методом овладения английским языком дома. Вам не нужно будет уделять изучению языка постоянные учебные часы. Наш метод позволит Вам выбирать время по своему усмотрению и успешно овладевать языком под руководством преподавателя, который уделит Вам всё своё внимание, помогая советами и рекомендациями.

❑ ЦЕНА ОБУЧЕНИЯ ЯЗЫКУ ДОСТУПНА И СОСТАВЛЯЕТ 1200 крб. В МЕСЯЦ. При нормальном темпе обучения курс рассчитан на 16 месяцев. Есть также возможность заказать кассеты с записями произношения, относящиеся к курсу.

КУПОН НА БЕСПЛАТНЫЙ ПРОБНЫЙ УРОК

Прошу выслать мне бесплатный пробный урок курса: "Английский для начинающих"

☐ на русском языке ☐ на украинском языке

Почтовый индекс:..
Город (село), область......................................
Улица...
№ дома и квартиры..
Имя и фамилия:...

Купон просим выслать по адресу:
310022, Харьков, а/я 248 Европейская Школа Корреспондентского Обучения 5

«МІНОЛТА ТРЕЙДІНГ УКРАЇНА»

ПРОПОНУЄ ШИРОКИЙ АСОРТИМЕНТ КОПІЮВАЛЬНО-МНОЖИННОЇ ТЕХНІКИ, ЛАЗЕРНИХ ПРИНТЕРІВ, ФАКСІВ, ФОТО- ТА ВІДЕОКАМЕР ФІРМИ MINOLTA.

ГАРАНТІЙНЕ СЕРВІСНЕ ОБСЛУГОВУВАННЯ НА ВСІ ВИДИ ПРОДУКЦІЇ, ЩО ПРОПОНУЄТЬСЯ.

Наша адреса: 252133, Київ, бульвар Лесі Українки, 26.

Телефон: (044) 296 54 75, 295 60 92.

Факс: (044) 295 68 40.

Офіційні ділери фірми «МІНОЛТА ТРЕЙДІНГ УКРАЇНА»:

Фірма «Чорноморсофт»

м. Миколаїв, телефон: (0512) 35-99-55; факс: (0512) 35-99-68.

Фірма «Югінвест»

м. Дніпропетровськ, телефон/факс: (0562) 47-04-07.; 47-07-74, 39-61-70.

СП «Інтерсервіс Україна»

м. Одеса, телефон: (0482) 22-70-17, факс: (0482) 33-50-63

АТ «Ейдж-Мей-Компані»

м. Харків, телефон: (0572) 22-52-12, факс: (0572) 47-75-79.

Республіканський центр виставок та ярмарків, павільйон № 7

м. Київ, телефон: (044) 261-75-88.

Торгівельний дім СП «САТАЛ».

м. Вінниця, телефон: (04322) 5-36-59, факс: (04322) 5-83-48.

ТОМРО
и Salese Salotti

Впервые: условия диктует покупатель

кухни мягкая мебель офисы

гостиные спальни детские прихожие

кожаные уголки диваны-кровати

И МНОГОЕ, МНОГОЕ ДРУГОЕ !

Кроме мебели, имеющейся в салоне-магазине, Вы имеете возможность выбрать из 2000 образцов - к Вашим услугам красочные каталоги. Доставка прямо из Италии - в течение двух месяцев, предоплата - 40%.

По Вашему желанию наш дизайнер смоделирует мебель в соответствии с планировкой квартиры, а фирма "Salese Salotti" выполнит любой индивидуальный заказ.

ДОСТАВКА И УСТАНОВКА - ЗА НАШ СЧЕТ

АП "ТОМПО". Киев, 252103, Железнодорожное шоссе, 41.
Тел. 269 - 11 - 19 Факс 269 - 87 - 18

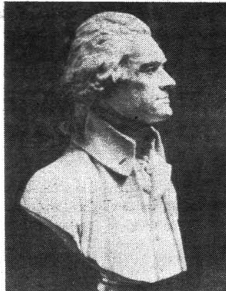
ЦІНА СВОБОДИ — ВІЧНА ПИЛЬНІСТЬ

застерігав понад 200 років тому Томас Джефферсон, державець, філософ, республіканець

Особистості

В останньому листі йому згадалось... У традиційній формулі природного права людини — «життя, свобода і власність» — колись він власноручно «власність» перекреслив і написав: «поривання до щастя». В цьому переінакшенні, що увійшло до «Декларації незалежності», — весь Джефферсон та його ідеал — утвердити на американській землі справедливе суспільство, де «ціна свободи — вічна пильність».

Нині з 250-літньої відстані набагато видніше, як прислужився людству його ідеал у змаганні з тоталітаризмом. Відзначимо хоча б фрагментарно життєпис Томаса Джефферсона. Народився 13 квітня 1743 року в сім'ї землевласника, у графстві Албемарл (штат Віргінія). З молодих літ — поборник свободи і незалежності Штатів. Тож 26-річного юриста обрали депутатом Віргінської законодавчої асамблеї. У 1775 році Джефферсон стає депутатом Міжконтинентального конгресу. 1776—1779—учасник законодавчих зборів штату. Тоді ж написав преамбулу до Конституції Віргінії, де виступив противником феодального права, розробив «Статут про встановлення регіональної свободи у Віргінії». В 1779—1781 роках — губернатор штату. Проте через конфлікт із законодавчою асамблеєю змушений піти у відставку. Джефферсон наполягав на правильному розподілі влади через певні баланси, які гарантували б рівновагу влади — законодавчої, виконавчої, судової... Заходився писати «Нотатки про штат Віргінію», які стали книгою його життя. Але видрукувати її вдалося на чужині, в 1784 році у Франції. Анонімно, накладом — всього 200 примірників. Лише через 150 років її визнають однією з найкращих книг XVIII століття.

У Парижі в домі блискучого дипломата Джефферсона таємно збиралися французькі революціонери. Безумовно, його ідеї мали вплив на укладачів проекту «Декларації прав людини і громадянина». Цей проект зачитав Національним зборам у 1789 році друг Джорджа Вашингтона і Томаса Джефферсона Марія Жільбер Лафаєт — герой трьох революцій США та Франції.

Коли Президент відкликав свого посла до батьківщини на посаду державного секретаря, Джефферсон залишився палким прихильником революційної Франції. На початку дев'яностих років він стає лідером республіканської партії, опонентами якої були «федералісти» на чолі з Олександром Гамільтоном. Ідеї республіканізму підтримали широкі верстви населення Штатів. У 1796 році Джефферсона обрали віце-президентом. Напевне, найбільш характерним не тільки для Джефферсона, а й для інших «батьків» американської нації є вміння втілювати свої величезні культурні надбання, потенціали в життя. Вони збагнули: культура — не просто сфера життя, як це ми звикли розуміти, а якість цього життя в найширшому спектрі. І насамперед якість людської душі. Дієвість культури в душі людини вимірюється тим, як перемагає ідеал в реальності.

Після президентства Джефферсон перебрався до свого маєтку Монтічелло і віддався науковій роботі, пропаганді культури, активно листувався з політичними провідниками США, критикував релігійний догматизм, нетерпимість.

На схилі віку 77-річний «мудрець Монтічелло» почав писати «Життєпис», де хотів осмислити своє життя, досвід. З різних причин книжку так і не вдалося закінчити. Недругів республіканізму було чимало. Тим часом його книжки тріумфально крокували по вільному світові: до середини XIX сторіччя загальна кількість видань у США сягнула двадцяти.

Помер Томас Джефферсон 4 липня 1826 року. «Тут похований Томас Джефферсон, автор Американської Декларації незалежності, Статуту про встановлення релігійної свободи Віргінії і Батько Віргінського університету», — написано на епітафії його меморіалу. І жодного слова про президентство.

Його республіканізм близький поглядам Великого Кобзаря, який згадував у своїх творах великих друзів Джефферсона — Джорджа Вашингтона і Бенджаміна Франкліна.

Що об'єднувало цих людей?

Схильність до ідеалізму, невситима спрага життя, віра в те, що добро дедалі дужче перемагатиме. Крізь призму поглядів цих людей і нам треба збагнути, що коли впаде в Україні остання бастілія гніту — старі колоніальні структури, почнеться епоха змагання — боротьби не між істиною і кривдою, не між добром і злом, а між конкурентними реаліями, де всі будуть переможцями тією чи іншою мірою. Це головна умова утвердження і збереження нашої державності.

Олександр ДРОБАХА.

Спорт

ГРАЄТЬСЯ ОСТАННЯ ДІЯ

Чемпіонат країни з хокею. П'ятий тур. ОУФК (Харків) — збірна молодіжна — 3:2, ШВСМ (Київ) — «Норд» (Донецьк) — 7:1, «Юпітер» (Харків) — КПІ (Київ) — 3:0.

Підсумкова таблиця першого етапу

	В	Н	П	Ш	О
ШВСМ	**4**	**1**	**0**	**30—6**	**9**
Юпітер	**4**	**0**	**1**	**27—14**	**8**
КПІ	2	1	2	23—18	5
Збірна	2	0	3	20—17	4
Норд	1	0	4	19—38	2
ОУФК	1	0	4	12—38	2

Таким чином, команди ШВСМ і «Юпітер» вийшли до фінальної частини, де до них приєднався «Сокіл-Ескулап». Минулої неділі це тріо розпочало боротьбу за нагороди і одну путівку на турнір Кубка європейських чемпіонів.

Першим у тому міні-календарі був матч «Юпітер» — ШВСМ. Перемогли кияни — 4:1.

Віктор ГЕНЧУК.

З ПОТОКУ ПОВІДОМЛЕНЬ

Теніс. У фіналі професіонального турніру в Барселоні (призовий фонд 870 тисяч доларів) Андрій Медведєв (Україна) переміг іспанця Серхіо Бругейро.

* * *

Волейбол. Кубок країни. Фінал. Чоловіки. «Локомотив» (Київ) — «Локомотив» (Харків) — 3:1.

* * *

Баскетбол. Фінішував національний чемпіонат серед чоловіків. Чемпіон — «Будівельник» (Київ), «срібло» — у «СКА-Газда» (Київ), «бронза» — у МКІ (Миколаїв).

Телебачення

СЕРЕДА 14 квітня

І ПРОГРАМА УТ

10.10 Село і люди.
10.55 Юні таланти.
11.15 Телефільм «Соната».
11.40 Шкільний екран. 7 кл.
12.10 УТН.
12.20 Док. фільм «Африканське полювання».
16.00 УТН.
16.10 Співай мені, мамо.
16.50 Ансамбль старовинної музики «Барокко».
17.20 Колиска.
18.00 Художник і скульптор І. Булавицький.
18.25 Реклама.
18.30 І слово вироста з любові.
19.00 УТН.
19.20 За і проти.
19.50 Телефільм «Софія Київська».
20.15 Яблуко спокуси.
20.45 На добраніч, діти!
21.00 УТН.
21.20 Спорткур'єр.
21.35 Акценти.
21.50 Дзвони Чорнобиля. Гуманізм і милосердя.
22.40 І знову разом. В гостях у хіт-параду «12 мінус 2»
23.30 Мультфільми для дорослих.
0.00 УТН.

І КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

8.00 Новини.
8.20 «Нова казка». Мультфільм.
8.35 Прем'єра худ. телефільму «Просто Марія».
9.20 Прем'єра док. телефільму «Дім вікнами на телецентр».
9.40 Заспівай мені, заспівай, Прокошина.
10.10 Веді.
10.50 Прес-експрес.
11.00 Новини
11.20 «Три роки». Худ. телефільм. 1 і 2 серії.
13.40 «Казка про загублений час». Мультфільм.
14.00 Новини
14.25 Телемікст.
15.15 «Царівна-жаба». Мультфільм.
15.45 Між нами, дівчатами..
16.05 Як досягти успіху.
16.20 Прем'єра мультфіл. «Літаючий будинок». 7 серія (США).
16.50 Технодром.
17.00 Новини.
17.25 Телеканал «Останкіно» представляє програму «Вірча грамота».
18.00 Прем'єра худ. телефільм «Просто Марія».
18.45 Мініатюра.
19.00 Чорта з два.
19.40 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.40 Прем'єра худ. телефільму «Білі одежі». 7 серія.
22.10 Зірки на рейді. Концерт, присвячений 300-річчю ВМФ. У перерві — 23.00 Новини.
0.00 Журналістське розслідування.
0.40 Прес-експрес.

ІІ ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

9.05 У Ксюші.
9.35 Дозвілля. Домашній клуб.
9.50 Майдан мистецтв. Конкурс ім. С. Прокоф'єва у Петербурзі.
11.05 Худ. телефільм «Санта-Барбара». 153 серія.
11.55 Пілігрим.
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
13.25 Програма «03».
13.55 Цілком таємно.
14.55 Ази кар'єри.
15.10 Сигнал.
15.25 Там-там-новини.
15.40 Студія «Рост». Запрошення.
16.10 ТрансРосефір. «Далекий Схід».
16.55 Християнська програма.
17.30 Мультфільми.
17.45 Імена. М. Шуфутинський. Додаток до програми «Момент істини».
18.45 Київська панорама.
19.05 «Хіала» інформує.
19.25 Прем'єра худ. телефільму «Санта-Барбара». 154 серія.
20.15 Студія «Укртелефільм» представляє: «Вільний селянин» (два діалоги про землю і волю).
20.50 Вечірній концерт.
21.00 Студія «Нота бене».
21.55 Реклама.
22.00 Вісті.
22.20 Зірки говорять.
22.25 Спортивна карусель.
22.30 Велике коло.
22.45 На сесії ВР Російської Федерації.
23.00 Музика крупним планом. «Да святиться ім'я твоє».
23.50 Баскетбольний огляд.

СТУДІЯ ПРОГРАМ «ТЕТ-А-ТЕТ»

13.00 Мультфільми.
13.15 Худ. фільм «Виграш самотнього комерсанта». Гостросюжетна стрічка.
14.45 Відеомузика.
19.00 Інформаційна програма «Рулетка».
19.10 Худ. фільм «Мій кузен Вінні». Комедія.
21.10 «Начальник Чукотки». Худ. фільм.

ГОЛОС УКРАЇНИ
ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ з 1 січня 1991 року.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

РЕДКОЛЕГІЯ: Анатолій ГОРЛОВ, перший заступник головного редактора; Олександр БІЛИК, заступник головного редактора; Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, завідуючий відділом гуманітарних проблем; Борис СИДОРЕНКО, заступник головного редактора; Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, редактор відділу кореспондентської мережі; Віталій СУДДЯ, відповідальний секретар.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-61; 441-89-46; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
Рукописів не повертаємо.
Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

☆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
☆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Індекс 60955.
Загальний тираж 818583

Комбінат друку видавництва «Преса України».
252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9
Зам. 0311068.